

[Hendriksen.]

i Københavns Kommunalbestyrelses Bemærkninger til det Forslag, som Kommunalbestyrelsen udarbejdede, og som i nogen Maade, men ogsaa kun i nogen Maade, har dannet Grundlaget for det Forslag, der nu ligger paa det høje Tings Bord, en ubestridelig Kendsgerning.

Man havde vel fra flere Sider tænkt sig Muligheden af, at Byplanloven vilde have raadet Bod paa Bygningslovens Mangler, men dette er ikke blevet Tilfældet, og saaledes som denne Lov er forment, kan den ikke anvendes paa en saadan Maade, at den kan klare de Vanskeligheder, som den nugældende Byggelov bereder. Disse Vanskeligheder har ogsaa givet sig Udtryk i vidt omfattende Dispensationer fra de gældende Byggeregler. Jeg forstaaer godt, det har været nødvendigt at dispensere fra den gamle Lovs Bestemmelser, der jo ikke paa ret mange Punkter kan siges at være tidssvarende, men man maa paa den anden Side indrømme Berettigelsen af den Kritik, der hyppigt har været sat ind over for den omfattende Dispensationspraksis, der har fundet Sted, og som hidtil har fundet Sted paa den Maade, at man ikke generelt har dispenseret, men har dispenseret i hvert enkelt Tilfælde og maaske ikke altid har dispenseret ud fra de samme Retningslinier.

Københavns Kommunalbestyrelse har derfor med fuld Berettigelse krævet en ny Byggelov. Der har ikke været nogen Strid om Betimeligheden af at faa en saadan ny Ordning, men derimod har der, som naturligt er, været Uoverensstemmelser, endog dybtgaaende, med Hensyn til adskillige vigtige Spørgsmaal i Forbindelse med en saadan ny Lovgivning paa dette Omraade.

Det er da heller ikke Københavns Kommunalbestyrelses Forslag i dets oprindelige Skikkelse, der nu ligger paa det høje Tings Bord. Først er Forslaget undergaaet Ændringer i Indenrigsministeriet, maaske ikke Ændringer, der paa alle Punkter er af overvældende stort Omfang, men dog alligevel Ændringer, der ikke helt kan lades ude af Betragtning, idet de afgjort betyder en Forbedring i Forhold til det af Kommunalbestyrelsen udarbejdede Udkast. De fleste og væsentligste Ændringer er Lovforslaget imidlertid undergaaet i det andet høje Ting, hvor det har været underkastet en indgaaende Udvalgsbehandling. Det har været behandlet i Udvalg i det meste af tre Maaneder, og Folketingsudvalget kan formentlig med fuld Føje hævde, at der ikke alene har været

afholdt en Række Møder -- det bliver der saa tit afholdt -- men ogsaa, at Forslaget er blevet grundigt gennemdrøftet. Dette sidste fremgaar i øvrigt dels af Udvalgets Betænkning, hvori omtales det omfangsrige skriftlige Materiale, som Udvalget har modtaget fra en Række Foreninger og Institutioner, dels og navnlig af den Række Ændringsforslag, i alt 48, som Folketingsudvalget stillede ved Sagens anden Behandling i det andet høje Ting for ikke ret mange Dage siden.

Det er med Glæde, jeg ser, at hele Folketingsudvalget har tiltraadt Lovforslaget med de Ændringer, som de af mig nævnte 48 Ændringsforslag, der alle er tiltraadt af den højtærede Indenrigsminister, har medført. Jeg skal i øvrigt ikke nu, et Par Dage før Rigsdagen skal hjemsendes, fremsætte ret mange Bemærkninger om Lovforslaget, som det foreligger. Det skulde jo ogsaa være overflødigt i Betragtning af, at mit Parti har tiltraadt samtlige Bestemmelser og erkender, at Forslaget ved de mange Ændrings Gennemførelse er undergaaet en Forbedring. Jeg ønsker ikke hermed at give Udtryk for, at mit Parti fuldt og helt er tilfreds med alle Lovforslagets Bestemmelser. Det er vi ingenlunde, og hvis det var os, der skulde have skrevet Forslaget, vilde det paa forskellige Punkter have faaet et noget andet Udseende. Men stort set mener vi, at det er et Forslag, der vil give sunde og gode Byggevilkaar i København.

Jeg hilser med Tilfredshed Ændringen i § 2, der medfører, at der aabnes Adgang til en Afgørelse af Tvivlsspørgsmaal ved Domstolene. Som Lovforslaget var fremsat af den højtærede Indenrigsminister, kunde Tvivlsspørgsmaal indankes for Indenrigsministeren, der endeligt afgjorde Sagen. Mit Parti er altid Tilhænger af, at den endelige Afgørelse af Tvivlsspørgsmaal, hvor det paa nogen Maade kan lade sig gøre, overlades til Domstolene og ikke træffes af Administrationen. Ogsaa de Ændringer, der er truffet i Overensstemmelse med Københavns Havnbestyrelses Ønsker, hilser jeg med Tilfredshed.

Endvidere vil jeg gerne om den meget omstridte § 57, der omhandler Godkendelsernes Tidsbegrænsning, sige, at mit Parti ikke under nogen Omstændighed vilde have givet Tilslutning til, at de i Medfør af Lovens meddelte Godkendelser allerede efter Forløbet af 75 Aar fra Godkendelsernes Dato skulde kunne annulleres. Vi havde helst set, at der ikke med Hensyn til Godkendelserne var blevet nogen Tidsbegrænsning, men vi har akkviesceret ved den under Folketings-